

Xenofilos

Testimonia Diels-Kranz 52

A 1 /1 = Diogenés Laertios, *Vitae philosophorum* VIII, 46

Pýthagorejská škola se udržela až do deváté nebo desáté generace. Posledními pýthagorejci, které viděl ještě Aristoxenos, byli Xenofilos z thrácké Chalkidy, Fantón z Fliúntu, dále Echekratés...

A 1 /2 = Iamblichos, *Vita Pyth.* 35, 251 Klein

Nejvýznamnější však byli Fantón, Echekratés (...) a Xenofilos z Chalkidy...

A 1 /3 = Iamblichos, *Vita Pyth.* 36, 267 Klein

Z Kyziku: Pythodóros, Hipposthenés, Bútheros, Xenofilos.

A 2 /1 = Valerius Maximus, *Facta et Dicta Memorabilia* VIII, 13(ext.), 3

A 2 /2 = Lúkiános, *Macrobii* 18 Harmon

Xenofilos, hudebník přidržující se Pýthagorovy filosofie, žil více než sto pět let (...), jak říká Aristoxenos.

A 2 /3 = Plinius, *Naturalis Historia* VIII, 168

A 3 = Súda, heslo Aristoxenos

Aristoxenos, syn Mnésia, (...) hudebník z italského Tarentu. (...) Poslouchal (...), potom pýthagorejce Xenofila a nakonec Aristotela.

Cfr. Gellius, *Noctes Atticae* IV, 11, 7:

(4) Aristoxenos, hudebník a muž nejlépe obeznámený se starým písemnictvím, posluchač filosofa Aristotela, v knize o Pýthagorovi říká, že Pýthagorás nepoužíval žádnou zeleninu častěji než boby, neboť tato potravina usnadňuje trávení a vyprazdňování. (5) Cituji slova samotného Aristoxena:

„Pýthagorás si ze všech luštěnin nejvíc považoval bobu. Upravuje totiž trávení a je projímavý; proto jej co nejvíce používal.”

(6) Aristoxenos také uvádí, že Pýthagorás jedl taky menší prasátka a kůzlata [jehňata?].

(7) Zdá se, že se tyto věci [Aristoxenos] dozvěděl od svého přítele pýthagorejce Xenofila a od některých pamětníků, kteří žili [nedlouho po Pýthagorovi]. (8) O tom, že Pýthagorás jedl zvířata, učí také básník Alexis v komedii nadepsané *Pýthagorejský život*. (9) Zdá se, že zásada „nejíst boby” má příčinu v omylu. V básni Empedokleově – a ten byl přívržencem Pýthagory – se totiž nachází tento verš (B 141).